

Zăbrănice cad

Samoila

Omul,
Dăntuind
Pe marginea lumii,
Zornăie lanțul
Limitelor sale
Însrise în el
Cu dragostea,
Celui de Sus
Când l-a pus pe o cale.
Când uită Scriptura,
Îmbătat de Bachus,
Cade în șanțurile
Conștiinței,
Mânjindu-și mâinile
Cu faptele
Ființei.
Zăbrănice cad
Peste ochi
Sacadat
Mătăanii tăcute
Nu-l vor salva
De păcat.